

cudowny chłopak

Motion Picture Artwork © 2017 Lions Gate Entertainment Inc. all Rights Reserved

**MATERIAŁY POMOCNICZE
DLA NAUCZYCIELI**

chcę pak

Motion Picture Artwork © 2017 Lions Gate Entertainment Inc. all Rights Reserved

Opracowanie: Dominika Cieślukowska
Anna Kawalska

Temat:

Etap kształcenia:

Czas trwania:

Podstawa programowa:

Daj dowód swojej dobroci

klasy IV–VI

2 godziny lekcyjne

Cele warsztatu są zgodne z celami kształcenia ogólnego w szkole podstawowej:

- wprowadzanie uczniów w świat wartości, w tym ofiarności, współpracy, solidarności, altruizmu, patriotyzmu (...), wskazywanie wzorców postępowania i budowanie relacji społecznych, sprzyjających bezpiecznemu rozwojowi ucznia (rodzina, przyjaciele);
- formowanie u uczniów poczucia godności własnej osoby i szacunku dla godności innych osób;
- rozwijanie kompetencji takich jak kreatywność, innowacyjność, przedsiębiorczość;
- rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, rozumowania, argumentowania i wnioskowania;
- wszechstronny rozwój osobowy ucznia przez pogłębianie wiedzy oraz zaspokajanie i rozbudzanie jego naturalnej ciekawości poznawczej;
- kształtowanie postawy otwartej wobec świata i innych ludzi, aktywności w życiu społecznym oraz odpowiedzialności za zbiorowość;
- ukierunkowanie ucznia ku wartościom.

Umiejętności według podstawy programowej:

- sprawne komunikowanie się w języku polskim;
- praca w zespole i społeczna aktywność;
- aktywny udział w życiu kulturalnym szkoły, środowiska lokalnego i kraju;
- przygotowanie i zachęcenie do podejmowania działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego.

Cele ogólne:

Budowanie postawy empatii i zachęcanie do pozytywnego działania.

Cele szczegółowe:

- Uczeń rozumie, że ludzie różnią się w postrzeganiu rzeczywistości.
- Uczeń potrafi rozpoznać akty nękania ze względu na to, kim się jest, i uświadamia sobie konsekwencje dokuczania i czynienia ludziom krzywdy.
- Uczeń zwraca większą uwagę na dyskryminujące, raniące zachowania własne i innych osób w szkole.
- Uczeń aktywnie angażuje się, bo czuje się współodpowiedzialny za tworzenie wolnej od nękania, przyjaznej, integrującej atmosfery w klasie.

Metody:

Rozmowa/dyskusja/pogadanka, prezentacja zdjęć lub pokaz slajdów, burza pomysłów, praca w grupach, praca z użyciem fotosów, zabawa ruchowa, rysowanie, miniekperyment, gra bingo.

Słowa kluczowe:

Postrzeganie, empatia, odmienność, nękanie, dobroć, aktywność prospołeczna.

Materiały pomocnicze:

Karty pracy – wydruki, duże kartki papieru, markery, kredki, kartki A4, szklanka, butelka z wodą.

Uwagi:

Film *Cudowny chłopak* jest bardzo bogaty i porusza wiele ważnych wątków, a także silnie działa na emocje. Na jego podstawie można poprowadzić lekcję na inne tematy (ogólne relacje w rodzinie, rodzeństwo, relacje w rodzinie dziecka wymagającego dodatkowej opieki, przyjaźń, śmierć, choroba), kwestie związane z dyskryminacją i nękaniami rówieśniczym są także jedną z wielu możliwości. Gdyby w rozmowie wprowadzającej okazało się, że dla uczniów i uczennic bardzo ważny był wątek nieporuszony lub nierozwinięty w scenariuszu, warto przygotować uzupełniającą lekcję na ten temat.

Dodatkowe inspiracje wraz z tematami i przykładowymi formami zajęć na podstawie książki *Cudowny chłopak* i filmu *Cudowny chłopak* oraz przykłady akcji i kampanii społecznych, które można zorganizować w szkole, są dostępne na stronie: <https://wonderthebook.com>, w zakładce dla nauczycieli. Strona na razie funkcjonuje tylko w języku angielskim.

W scenariuszu kilkakrotnie odwołujemy się do konkretnych wypowiedzi osób z filmu (**załącznik 8**) – w kartach pracy zastosowano tłumaczenie własne autorek scenariusza lub cytaty z książki. Wypowiedzi te mogą się nieznacznie różnić od dokładnych cytatów z filmu, dlatego zachęcamy, by używać określeń „wypowiedzi” i „przesłania” zamiast „cytaty”.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

0. Aktywność przed obejrzeniem filmu

Przed pójściem z klasą na film *Cudowny chłopak* możesz poinformować uczniów, że został on nakręcony na podstawie książki *Cudowny chłopak* autorstwa Raquel J. Palacio, obejrzeć z nimi książkę/grafikę z okładki (z internetu) i dopytać, czy ktoś w klasie zna pierwowzór literacki. Możesz zapytać, czego domyślają się na temat bohatera tego filmu, jakie cechy mogą mu przypisać, jakich jego zachowań, przygód, zdarzeń się spodziewają.

WPROWADZENIE

I. Rozmowa/ pogadanka na forum

(czas trwania: 10 min)

Na początku lekcji zaprosz uczniów i uczennice do podzielenia się wrażeniami na temat filmu. Zachęcaj do swobodnych wypowiedzi. Możesz posłużyć się pytaniami z listy:

- Jakie są wasze wrażenia po filmie?
- Co wam się podobało?
- Co było dla was najciekawsze w filmie?
- Co was zainspirowało?
- Co wam się nie podobało w filmie?
- Co w filmie było dla was niejasne, niezrozumiałe?
- Nad czym zastanawialiście się po obejrzeniu filmu?
- Czy postać głównego bohatera była pokazana zgodnie/inaczej z tym, co wyobraziliście sobie na podstawie tytułu, okładki, plakatu, które omawialiśmy przed pójściem do kina? (Pytanie w przypadku zrealizowania zadania zerowego). W czym widzicie podobieństwa, a w czym różnice?
- Czy macie jakieś pytania można zadać na temat filmu, które chcielibyście zadać innym osobom w klasie?

Podczas rozmowy nie oceniaj zbieranych wypowiedzi, podkreślaj, że jest to naturalne, że poszczególne osoby w różny sposób postrzegają film, że zwrócili uwagę na różne rzeczy; to, co mogło się podobać jednej osobie, innej mogło nie przypaść do gustu.

FAZA ZASADNICZA

II. Siła postrzegania i interpretacji

– prezentacja na forum, pogadanka
(czas trwania: 5 min)

Tę część zajęć rozpocznij od pokazania „niejednoznacznego obrazka” (**załącznik 1 lub materiał źródłowy** z https://en.wikipedia.org/wiki/My_Wife_and_My_Mother-in-Law). W zależności od możliwości, jakie masz, możesz wydrukować ilustrację lub przygotować pokaz z komputera.

Po pokazaniu grafiki zapytaj dzieci, co na niej widzą. Zadbaj o to, by finalnie wszyscy w klasie zobaczyli oba warianty postaci.

Zapytaj uczniów, czy sądzą, że mamy wpływ na to, co widzimy na tych obrazkach, czy nie. Od czego to zależy? Po wysondowaniu, co przeważa w opiniach osób w klasie, powiedz, że **nie mamy wpływu na to, co widzimy w pierwszej kolejności**: jedna osoba mogła najpierw zobaczyć starszą kobietę, druga młodszą. Zależy to od wielu kwestii: od naszego doświadczenia, tego, co dla nas w danym momencie ważne, z kim się widzieliśmy dzień wcześniej, kto nas odprowadzał do szkoły, czasem od naszego nastroju. Natomiast **mamy wpływ na to, by poszerzać swoje widzenie** i dostrzegać więcej, niż widać na pierwszy rzut oka. Możemy ćwiczyć elastyczność własnego sposobu patrzenia – koncentrować się na tym, co jest na obrazku białe lub czarne, co jest figurą, a co tłem. Od nas zależy też, na którym przekazie chcemy się bardziej skoncentrować, którą postać wybierzemy.

III. Auggie w oczach różnych osób

– praca w grupach, omówienie na forum
(czas trwania: 20 min)

Podziel uczniów na czteroosobowe grupy (do podziału możesz wykorzystać kolorowe żetony, kartki lub metodę odliczania). Każdemu zespołowi rozdaj kartkę flipchartową i grube mazaki oraz trzy fotosy z filmu przedstawiające różnych bohaterów (**załącznik 2**).

Powiedz dzieciom, aby porozmawiały w grupach i wypisały na plakatach, jak poszczególni bohaterowie z filmu postrzegali Auggiego. Poproś, aby spróbowały sobie przypomnieć, co bohaterowie mówili o wyglądzie, szczególnie o twarzy Auggiego, co można było usłyszeć o jego cechach charakteru czy umiejętnościach, jakich słów używano, opisując go. Poleć, by zwróciły uwagę na to, czy dany bohater/bohaterowie widział/widzieli Auggiego tak samo, czy postrzeżenie chłopca zmieniało się w czasie.

Zaproś każdą z grup do zaprezentowania jej plakatu na forum.

Na zakończenie ćwiczenia przeprowadź z uczniami krótką rozmowę na temat postrzegania. Spytaj ich o opinię na temat tego, od czego zależało postrzeganie Auggiego przez poszczególne osoby.

Porozmawiajcie w klasie krótko na ten temat. Ważne, aby w rozmowie znalazły się następujące treści:

Na to, jak Auggie był postrzegany, wpływało wiele czynników:

- bliskość relacji: to, czy Auggie był dla kogoś osobą obcą, którą widzi po raz pierwszy, czy osobą bliską (przyjacielem, członkiem rodziny);
- intencje danej osoby: to, czy ktoś chciał poznać Auggiego, jego charakter, wnętrze, czy pozostać przy pierwszym wrażeniu i tylko ocenie wyglądu;
- wcześniejsze doświadczenie osoby: czy znała, miała w rodzinie, wśród bliskich, kogoś chorego na jakąś chorobę, osobę z niepełnosprawnością, różniącą się wyglądem lub zachowaniem od innych;
- wpływ otoczenia: czy ktoś ci mówił, jak należy się zachować wobec danej osoby, czy chciałeś/-aś przypodobać się innym, czy mieć własne, choćby niepopularne, zdanie;
- charakter i osobowość człowieka: czy lubi się poznawać nowych ludzi, jest się ich ciekawym, czy nie.
- inne:

IV. Co możemy, czego nie możemy zmienić

– rozsypanka, omówienie na forum

(czas trwania: 10 min)

Podziel klasę na kilkusobowe grupy. Każdemu zespołowi rozdaj komplet wyciętych karteczek. Materiał prezentuje cechy, za pomocą których możemy opisać konkretną osobę (**załącznik 3**). Poproś, by w grupach uczniowie zdecydowali, czy daną cechę można zmienić, czy nie, i ułożyli na dwóch kupkach karteczki z tymi cechami, które są zależne od nas (jedna kupka) i niezależne od nas (druga). Jeśli jakiejś cechy nie są pewni lub mają odmienne zdania, mogą ją położyć pomiędzy kupkami. Poproś jedną z grup o przeczytanie cech, których nie można zmienić. Spytaj, czy inne grupy wykonały zadanie podobnie, czy są różnice. Powtórz czynność z cechami, które można zmienić, zaczynając od kolejnego zespołu. Porozmawiaj na temat ewentualnych cech, co do których były wątpliwości lub rozbieżność opinii.

W podsumowaniu zaznacz, że każdy z nas ma cechy, których nie może zmienić, np. nie zależy od nas, gdzie się urodziliśmy, jaki mamy kolor skóry czy rysy twarzy bądź jaki jest nasz stan wywołany jakąś wrodzoną chorobą. Niektóre rzeczy możemy zmienić, jak np. nasze hobby, miejsce zamieszkania, sposób wyrażania się czy zachowania.

Jeśli na którymś z wcześniejszych etapów bądź tu pojawią się pytania o to, dlaczego Auggie tak wyglądał i czy mógł to zmienić, czy nie, lub nie jest jasne, na czym polegała jego choroba, możesz powiedzieć kilka słów o zespole Treachera Collinsa (więcej na ten temat: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Dyzostoz%C5%BCuchwowo-twarzowa>).

Zakończ słowami dyrektora, który tłumaczy w filmie Julianowi, że Auggie nie może zmienić tego, jak wygląda, ale my możemy zmienić to, jak go widzimy. Możesz użyć karty pracy z przesłaniem (**załącznik 8**) i nakleić je w wybranym miejscu sali, gdzie będą kolekcjonowane przesłania.

Przerwa

V. Małe gesty mają znaczenie

– zabawa ruchowa, rozmowa na forum
(czas trwania: 5 min)

Przygotowanie: Do wykonania tej aktywności ruchowej potrzebna jest otwarta przestrzeń, bez krzeseł i innych przeszkód. Aby nie tracić czasu na lekcji na reorganizację sali, rekomendujemy wykonanie tego ćwiczenia na korytarzu szkolnym. Warto jednak wyraźnie wydzielić tę część korytarza, po której dzieci będą się poruszać, np. za pomocą przyklejonej na podłodze taśmy malarskiej.

Na początku lekcji zaproponuj klasie krótką rozgrzewkę ruchową. Powiedz, że podczas tej aktywności wszyscy będą chodzić po sali lub wytyczonej części korytarza, tak aby wykorzystywać całą przestrzeń. W trakcie chodzenia będziesz im wydawać różne polecenia odnośnie do tego, w jaki sposób mają chodzić i jak zachowywać się w stosunku do osób, które będą mijać/spotykać na swej drodze. Poproś o zachowanie ciszy podczas zadania.

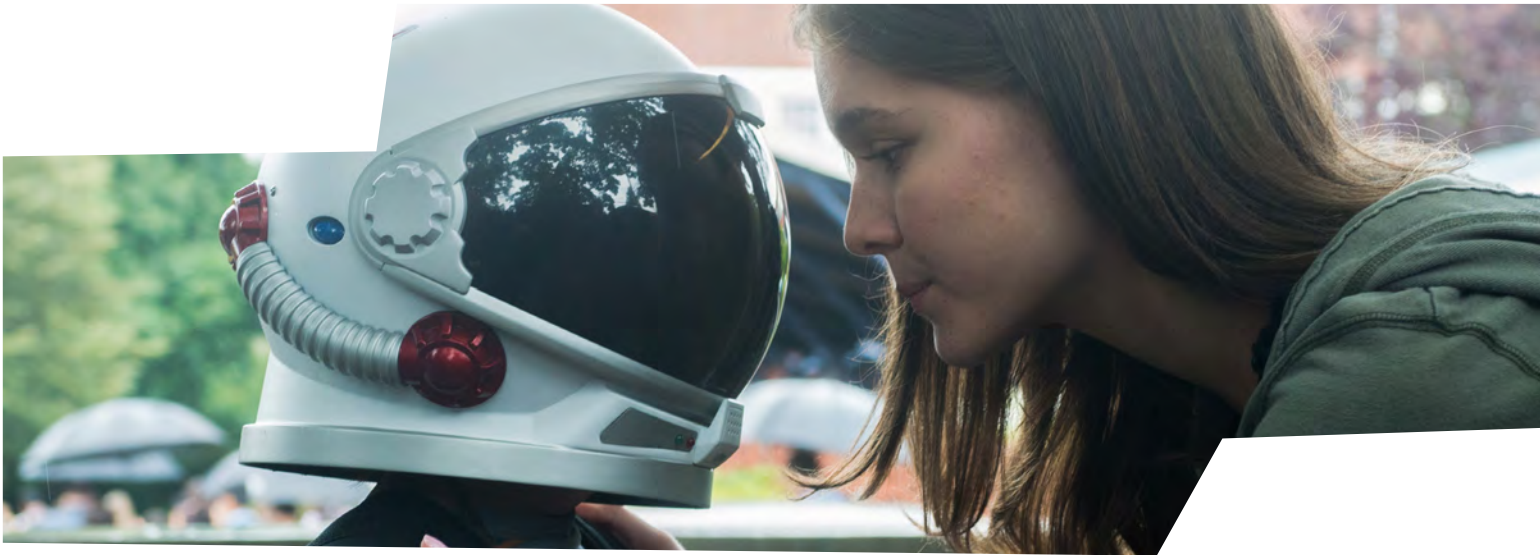
Przekazuj kolejno polecenia, wykonując to ćwiczenie razem z uczniami i uczennicami, pokazując/modelując je swoim zachowaniem.

Polecenia do ćwiczenia:

- Zróbcie sobie spacer: chodźcie po całej sali, swobodnie po całej przestrzeni, spróbujcie ją lepiej poznać, być wszędzie, poruszając się w swoim tempie.
- Chodźcie już chwilę, każdy znalazł swoje tempo – przyjmij, że jest to Twoja prędkość chodzenia numer 5. Teraz będziemy zmieniać prędkość chodzenia (1 oznacza bardzo wolno, 10 – bardzo szybko).
- Podaj kilka cyfr: 1, 6, 9, 3. Po kilku zmianach wróćcie wszyscy do prędkości numer 5.
- Chodząc tym tempem, przybij piątkę z każdą osobą, którą mijasz na swej drodze.
- Chodź teraz, jakbyś był bardzo ważny, patrz z góry na każdą osobę, którą mijasz.
- Puść oko do każdej mijanej osoby.
- Zrób nieprzyjemną minę w kierunku osoby, którą mijasz.
- Gdy kogoś mijasz, schyl głowę i spuść wzrok.
- Uśmiechnij się do każdej osoby, którą mijasz.
- Gdy kogoś mijasz, zatrzymajcie się na chwilę i podajcie sobie ręce, patrząc w oczy.

Po rozgrzewce ruchowej spytaj uczniów i uczennice o ich odczucia, dopytaj, jak czuli się w sytuacjach, gdy ktoś im puszczał oko, uśmiechał się do nich, a jak

wtedy, gdy ktoś patrzył na nich z góry, mijał ich, spuszczać głowę i robiąc nieprzyjemną minę. Podsumuj, że każdy z nas każdego dnia wysyła do ludzi wiele sygnałów – te, które budują sympatię, radość i dobre samopoczucie, ale też takie, które kogoś zasmucają, zawstydzają, upokarzają. Osoby, które wydają się nam na pierwszy rzut oka nietypowe, inne od wszystkich, zwracają więcej uwagi, czasem tej pozytywnej, ale bywa, że narażone są na nieprzyjemne sygnały. Uprzedź, że w dalszej części będziecie te właśnie kwestie rozwijać.

VI. Dowody nękania/dokuczania i dowody uznania/dobroci

– praca grupowa, analiza scen z filmu i zachowania bohaterów, zadanie plastyczne, rozmowa, pogadanka (czas trwania: 15 min)

Pokaż dla przypomnienia portrety trzech postaci z filmu: siostry Vii, Jacka lub Juliana. Podziel klasę na trzy grupy lub ich wielokrotność (sześć lub dziewięć grup). Każdemu zespołowi przydziel jedną z trzech postaci.

Poproś, by uczniowie i uczennice w grupach przypomnieli sobie różne sytuacje, w których ich postać miała kontakt z Auggiem, i by zachowania Vii, Jacka lub Juliana wpisali do tabeli podzielonej na dwie kolumny: (1) dowody nękania/dokuczania i (2) dowody uznania/dobroci wobec Auggiego ([załącznik 4](#)). Doprecyzuj, że chodzi o różne drobne gesty, słowa, miny, komentarze, inne zachowania. Omówcie wyniki analizy grup na forum.

Potem zachęć uczniów, by, pozostając w tych samych grupach, narysowali dwa portrety Auggiego przedstawiające minę, oczy Auggiego w sytuacji dokuczania/nękania i doświadczania dobroci. Wręcz podopiecznym kolorowe kredki i zasugeruj, żeby zastanowili się, jakich barw użyją podczas rysowania portretów. Poproś dzieci, by powiesiły gotowe prace na wybranej ścianie sali lub rozłożyły rysunki na podłodze w jednym miejscu, a potem przejdźcie się i je obejrzyjcie. Zbierz kilka komentarzy.

Porozmawiaj o konsekwencjach nękania i uznania: są to małe gesty, słowa, które czasem wysyłamy bezwiednie, a innym razem celowo. Są tak drobne, że jako pojedyncze zachowania mogą nam się wydawać mało znaczące, ale powtarzane kilkakrotnie działają łącznie, czyniąc dużą krzywdę lub wielkie dobro. Przypomnij, że we wcześniejszym ćwiczeniu zgodziliśmy się, że zachowania zależą od nas i że mamy na nie wpływ. Podkreśl, że możemy zdecydować, jak chcemy się zachowywać i jakie konsekwencje, nastrój wywołać.

Możesz dodać, że w każdym z nas jest ziarenko, z którego może wyrosnąć zachowanie krzywdzące lub czyniące dobro. Podaj przykład wszystkich trzech postaci. Dla siostry ten wybór był po stronie dobra, choć czasem jej też zdarzało się być niemiłą dla brata, bo było jej przykro, że rodzice poświęcają mu więcej uwagi. Jack się długo wahał, trudno mu było wybrać, serce podpowiadało mu, by czynił dobro, ale też chciał, by inni go lubili, czuł presję i wyśmiewał Auggiego. Julian na początku wybrał drogę dokuczania, ale w pewnym momencie, w trakcie rozmowy z rodzicami i dyrektorem, szczerze przeprosił i chciał poprawić swoje zachowanie.

Podsumuj, że od nas zależy, które ziarenko będziemy podlewać. To, z którego wyrosnie krzywda, czy to, które zaowocuje dobrem. Każdy z nas wybiera i to nie raz na całe życie, ale za każdym razem, wobec każdej z poznanych osób, w konkretnej sytuacji.

VII. Daj dowód swojej dobroci

– minieksperyment, burza mózgów na forum, zabawa bingo
(czas trwania: 20 min łącznie; 5 min eksperyment, 10 min burza pomysłów, 5 min. gra bingo)

Przywołaj te sceny z filmu, w których nauczycielka pokazywała różne eksperymenty. Zapowiedz, że ty też zaprezentujesz eksperyment obrazujący omawiane podczas filmu zjawisko tzw. refrakcji (dokładny opis tego prostego doświadczenia znajdziesz w [załączniku nr 5](#)). Celem tego zadania nie jest dokładne tłumaczenie dzieciom zjawisk fizyki (to można zostawić na lekcję poświęconą tej tematyce), ale zobrazowanie, że mają wpływ na to, jak widzą rzeczywistość oraz że od nich zależy kierunek działania.

Po pokazaniu eksperymentu zwróć uwagę na to, że strzałka zmieniła swój kierunek, powiedz, że uczniowie, tak jak bohaterowie w filmie, mogą wybierać i zmieniać kierunek swojego zachowania względem innych osób w codziennych sytuacjach.

Przypomnij i przyklej na tablicy przesłanie nauczyciela, pana Browne'a (możesz użyć karty pracy z przesłaniem – [załącznik 8](#)):

**JEŚLI MOŻESZ DAĆ DOWÓD ALBO SWOJEJ RACJI,
ALBO DOBROCI, DAJ DOWÓD SWOJEJ DOBROCI.**

dr Wayne W. Dyer (na podstawie książki)

Poproś uczniów i uczennice by wymienili, w jaki sposób możemy dawać dowody swojej dobroci, czyli pozytywnie zachować się wobec kogoś, kto jest narażony na odrzucenie, dokuczanie, obśmiewanie przez inne osoby czy całą grupę. Zachęć dzieci do proponowania bardzo konkretnych zachowań, drobnych gestów, którymi można wesprzeć kogoś, kto jest nękanym lub zagrożony nękaniami. Dąż do tego, by zebrać od klasy dziewięć pomysłów (w razie niewystarczającej liczby propozycji możesz podsunąć kilka własnych sugestii, np. powiedz „cześć” do kogoś, kogo do tej pory pomijałeś, zaproś go do zabawy na korytarzu). Narysuj na tablicy tabelę z dziewięcioma polami ponumerowanymi od 1 do 9. Wpisuj kolejno podawane przez dzieci pomysły – po jednym w każdym polu.

Następnie rozdaj wszystkim puste karty do gry bingo (**załącznik 6**) i poproś, aby przepisano z tablicy *dowody dobroci*, zachowując taką samą numerację. W przypadku braku czasu można pominąć przepisywanie i poprosić, aby uczniowie podczas gry patrzyli na to, co jest napisane na tablicy, kierując się przydzielonymi do zachowań numerami. W sytuacji dużego poślizgu czasowego można pominąć część, podczas której wypracowywaliście wspólnie *dowody dobroci*, i bazować na przygotowanej wcześniej karcie bingo (**załącznik 7**). Wówczas przed przystąpieniem do gry omów z klasą poszczególne przykłady dowodów dobroci.

Wytłumacz dzieciom, na czym polega gra bingo, i zaproś je do zabawy polegającej na sprawdzeniu, który z uczniów i uczennic i jakie *dowody dobroci* już ma na swoim koncie. Inicjujemy ją, by wzmocnić w dzieciach poczucie sprawstwa – pokazać im, że potrafią zachowywać się w sposób, który przynosi dobro. Zadaniem wszystkich będzie przejście po sali i dopytanie różnych osób w klasie, kto z nich w ostatnim czasie zachował się w sposób wymieniony w tabeli. W sytuacji gdy znajdziemy osobę, która wykazała się postępowaniem, o jakie ją pytamy, możemy wpisać jej imię w danym punkcie tabeli. Przy każdym numerku powinno znaleźć się imię innej osoby z klasy. Można też wpisać siebie. Każdą osobę można wpisać do tabeli tylko raz.

Zadanie polega na jak najszybszym zebraniu dziewięciu dowodów dobroci i potwierdzeniu ich imionami kolegów i koleżanek z klasy. Osoba, która zbierze dziewięć podpisów, krzyczy „bingo!”. W tym momencie gra się kończy lub można ją jeszcze chwilę kontynuować, prosząc, by każda osoba, która zbierze dziewięć podpisów, usiadła w ławce.

Jeżeli to możliwe, nagroďte gracza, który jako pierwszy skończył zadanie. Może to być mała gratyfikacja (np. pięknie napisane na ozdobnym papierze przesłanie nauczyciela, pana Browne’a, lub owacje na stojąco).

Przed wręczeniem nagrody podsumuj ten fragment zajęć słowami dyrektora wypowiedzianymi na końcu filmu: **Dobre uczynki mogą przybrać różne formy**. (Możesz użyć karty pracy z przesłaniem – **załącznik 8** – i nakleić je w wybranym miejscu sali, tam gdzie kolekcjonowane są przesłania).

VIII. Praca domowa

– analiza wypowiedzi, przesłań, cytatów, praca plastyczna
(czas trwania: 5 min)

Na koniec zajęć przekaz instrukcję do pracy domowej. Pokaż wszystkim tablicę z wywieszonymi przesłaniami z filmu, do których odwoływaliście się podczas lekcji. (Jeśli były na bieżąco wywieszane w sali na kartkach czy plakatach, to powróć do nich lub przypomnij je w tym punkcie, wieszając kartki z wypowiedziami w wybranym miejscu sali – **załącznik 8**).

AUGGIE NIE MOŻE ZMIENIĆ TEGO, JAK WYGLĄDA, ALE MY MOŻEMY ZMIENIĆ TO, JAK GO WIDZIMY.

JEŚLI MOŻESZ DAĆ DOWÓD ALBO SWOJEJ RACJI, ALBO DOBROCI, DAJ DOWÓD SWOJEJ DOBROCI.

DOBRE UCZYNNKI MOGĄ PRZYBRAĆ RÓŻNE FORMY.

Dodaj do nich jeszcze jedną wypowiedź dyrektora:

WIELKOŚĆ PRZEJAWIA SIĘ NIE W SILE, LECZ WE WŁAŚCIWYM JEJ WYKORZYSTANIU. (...) NAJWIĘKSZYM CZŁOWIEKIEM JEST TEN, KTO SWOJĄ SIŁĄ POTRAFI PORWAĆ NAJWIĘCEJ SERC.

Zapytaj uczniów, jak by się czuli, gdyby w ich klasie i (lub) szkole ludzie zachowywali się zgodnie z tymi przesłaniami oraz zgodnie z dowodami dobroci zebranymi w grze bingo. Posłuchaj kilku wypowiedzi i przejdź do zlecenia pracy domowej.

Zadaniem uczniów i uczennic będzie znalezienie w najbliższym tygodniu swojego przesłania, którym będą chcieli podzielić się z klasą na lekcji. Przesłanie to zdanie, słowa ich własne, kogoś im bliskiego, cytat z książki, filmu, wypowiedź kogoś sławnego lub nieznanego. To reguła, która pomoże im i innym osobom w klasie/szkole uczynić z ich otoczenia miejsce przyjazne, bezpieczne, w którym każda osoba bez wyjątku będzie się czuła dobrze. Zachęć wszystkich do uważnego słuchania innych, czytania i oglądania. Poproś, by uczniowie i uczennice wykonali pracę plastyczną ilustrującą treść wybranego przez siebie przesłania.

Po tygodniu zbierz karty z przesłaniami i rozwiś je w widocznym miejscu, porozmawiaj z uczniami i uczennicami o ich pracach, zachęć ich do wzajemnego zadawania pytań o wybrane słowa i formę graficzną. Zapytaj, które z nich swoją siłą potrafią porwać serca osób w klasie.

Jeśli masz chęć i możliwość, możesz rozszerzyć pracę domową i zrobić z niej większą kampanię w szkole. Na drzwiach klasy lub szkoły możesz wywiesić duże motto: „Wybieram dobro, wchodząc do tej sali/szkoły”. Na drzwiach lub wokół nich możesz wywiesić prace z przesłaniami przyniesionymi przez twoich uczniów i zachęcić inne osoby ze szkoły do przyłączenia się do tej akcji i zaprezentowania swoich pomysłów.

chłopak cudowny

Motion Picture Artwork © 2017 Lions Gate Entertainment Inc. all Rights Reserved

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik 1

Niejednoznaczny obraz – postać starej i młodej kobiety

Załącznik 2

Karteczki do rozsypanki – do wycięcia

**RYSY
TWARZY**

**KOLOR
SKÓRY**

WAGA

WZROST

**MIEJSCE
ZAMIESZKANIA**

**ZDOLNOŚCI
PLASTYCZNE**

ZACHOWANIE

**ILOŚĆ
POSIADANYCH
PIENIĘDZY**

**MIEJSCE
URODZENIA**

**ZAINTERESO-
WANIA**

**SPOSÓB
UBIERANIA**

**STAN
ZDROWIA**

HOBBY

**ULUBIONA
MUZYKA**

**NASTAWIENIE
DO LUDZI**

Załącznik 4

JACK

**dowody nękania/
dokuczania**

**dowody uznania/
dobroci**

VIA

**dowody nękania/
dokuczania**

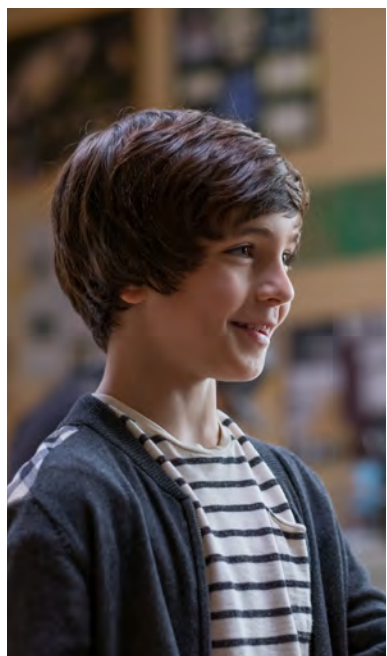
**dowody uznania/
dobroci**

JULIAN

dowody nękania/
dokuczania

dowody uznania/
dobroci

Opis minieksperymentu pokazującego zjawisko refrakcji światła:

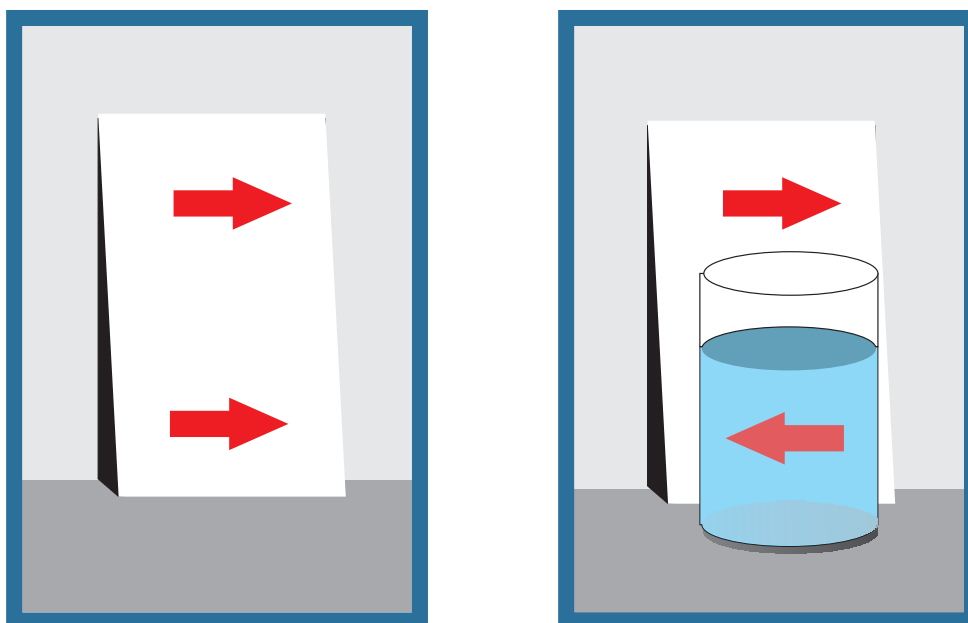
Filmiki pokazujące wykonanie eksperymentu możesz znaleźć w internecie pod hasłem „refrakcja – eksperyment ze strzałkami” (np. <http://wiedzoholik.pl/zobacz-jak-strzałki-same-zmieniaja-kierunek-zrob-eksperyment/>)

Potrzebne materiały:

kartka papieru, marker, szklanka, butelka z wodą.

Przebieg doświadczenia:

Na kartce papieru narysuj dwie grube, biegnące w tym samym kierunku strzałki – jedną w dolnej połowie kartki, a drugą w górnej. Oprzyj kartkę o podstawkę/ścianę lub poproś kogoś o jej trzymanie, tak by wszyscy widzieli, co jest na niej narysowane. Następnie przed kartką postaw szklankę. Poproś uczniów, by patrzyli na szklankę i obserwowali znajdującą się za nią kartkę ze strzałkami. Powoli nalej wodę do szklanki – tak by dolna strzałka znalazła się pod wodą. Uczniowie zobaczą, że dolna strzałka zmieniła kierunek.

Wyjaśnienie eksperymentu:

Zjawisko, które widzimy, to refrakcja światła, inaczej załamanie promieni świetlnych. Światło, które przechodzi przez ścianę szklanki, zmienia swoją prędkość i kierunek, promień światła załamuje się i następuje obrócenie obrazu.

Karta bingo – pusta

DOWÓD 1

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 2

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 3

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 4

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 5

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 6

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 7

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 8

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

DOWÓD 9

.....
.....
.....
.....
.....

IMIĘ

Karta bingo – z dowodami

DOWÓD 1

SŁUCHAŁAM/-EM
CZYJEJŚ WYPOWIEDZI
BEZ PRZERYWANIA
I PRZESZKADZANIA.

IMIĘ

DOWÓD 2

POWIEDZIAŁAM/-EM
W SZKOLE „CZEŚĆ”
DO NIEZNANEJ MI
OSOBY, KTÓRA BYŁA
SMUTNA ALBO
SAMOTNA.

IMIĘ

DOWÓD 3

NAPISAŁAM/-EM
KARTECZKĘ Z PODZIĘ-
KOWANIAMI DLA KO-
GOŚ, KTO ZROBIŁ
DLA MNIE
COŚ MIŁEGO.

IMIĘ

DOWÓD 4

POWIEDZIAŁAM/-EM
KOMUŚ, KOGO MAŁO
ZNAM, COŚ MIŁEGO.

IMIĘ

DOWÓD 5

BAWIŁAM/-EM SIĘ NA
PRZERWIE Z KIMŚ, KTO
NIE MIAŁ DZIŚ NIKOGO
DO TOWARZYSTWA.

IMIĘ

DOWÓD 6

WSTAWIŁAM/-EM SIĘ
ZA KIMŚ,
KTO BYŁ NĘKANY.

IMIĘ

DOWÓD 7

POMOGŁAM/-EM
KOMUŚ ODROBIĆ
PRACĘ DOMOWĄ.

IMIĘ

DOWÓD 8

PRZYTRZYMAŁAM/-EM
DRZWI WEJŚCIOWE DO
SZKOŁY KOMUŚ NIE-
ZNAJOMEMU.

IMIĘ

DOWÓD 9

OBEJRZAŁAM/-EM
FILM *CUDOWNY
CHŁOPAK*.

IMIĘ

Wypowiedzi różnych osób z filmu

**AUGGIE NIE MOŻE
ZMIENIĆ TEGO, JAK
WYGLĄDA, ALE MY
MOŻEMY ZMIENIĆ TO,
JAK GO WIDZIMY.**

**JĘŚLI MOŻESZ
DAĆ DOWÓD
ALBO SWOJEJ RACJI,
ALBO DOBROCI,
DAJ DOWÓD SWOJEJ
DOBROCI.**

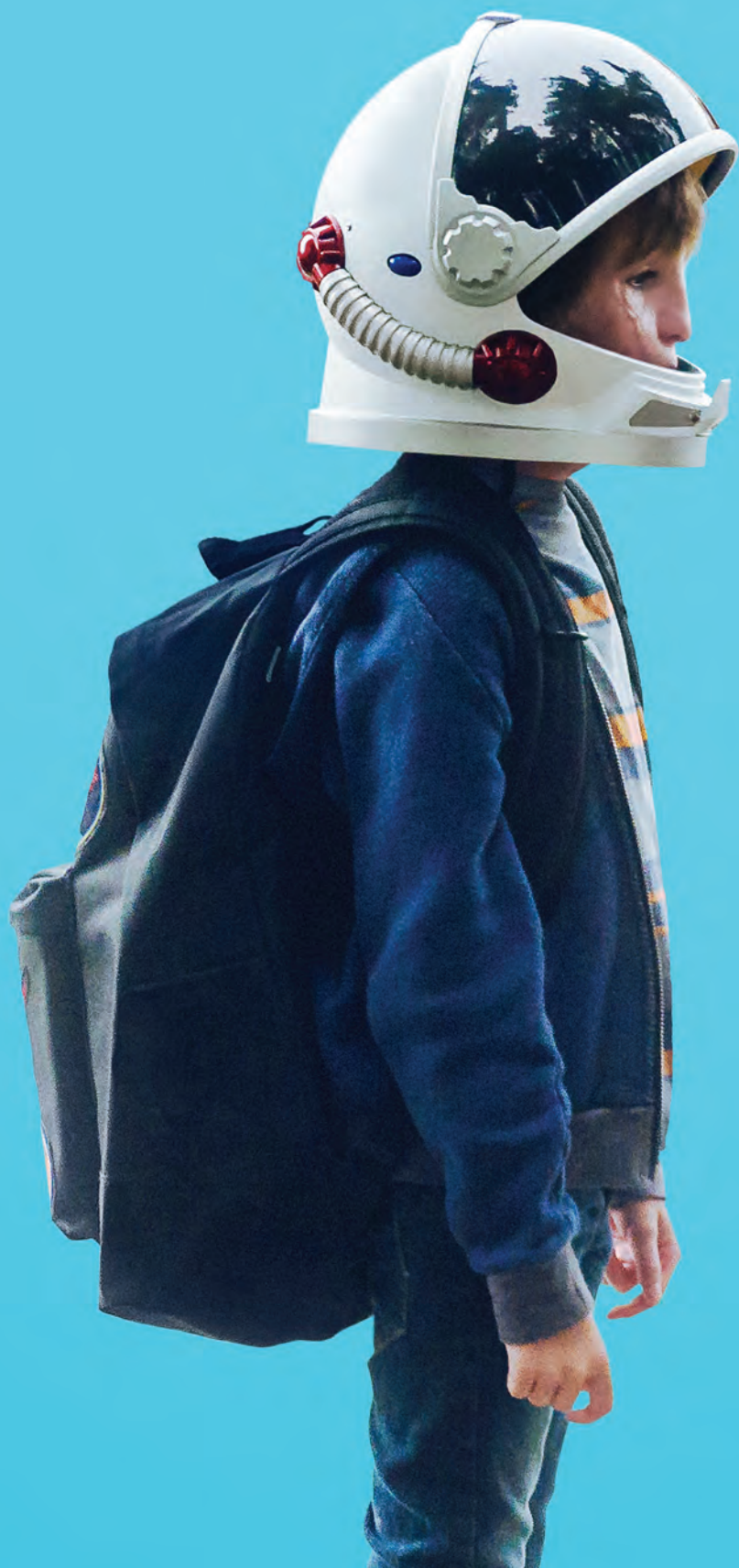

**DOBRE UCZYNNKI
MOGĄ PRZYBRAĆ
RÓŻNE FORMY.**

**WIELKOŚĆ PRZEJAWIA
SIĘ NIE W SILE, LECZ
WE WŁAŚCIWYM JEJ
WYKORZYSTANIU.**

**NAJWIĘKSZYM
CZŁOWIEKIEM
JEST TEN, KTO SWOJĄ
SIŁĄ POTRAFI PORWAĆ
NAJWIĘCEJ SERC.**

Materiały pomocnicze dla nauczycieli
przygotowane przez
Centrum Edukacji Obywatelskiej

Warszawa 2017

-CEO-
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

więcej informacji na FB Kino to bajka